

Cînd șaptezeci de ani s-au terminat
(Psalmul 126)

Cînd șaptezeci de ani s-au terminat,
Așa cum Ieremia a vestit,
Noi ne-am întors spre locul minunat,
Căci jugul și robia s-au sfîrșit.
Cînd Domnul iarăși i-a adus-napoi
Din Babilonul cel îndepărtat,
Pe-ai noștri prinși, pe prinșii de război,
Parcă visam un vis adevărat.

Cor:

Bucuria mîntuirii vrem să o trăim și noi,
Ca Israel altădată, ca și prinșii de război.
Cînd ne vei chema la Tine, cînd acasă vom sosi,
În cetatea fericirii, unde Tu cu noi vei fi.

Spre ceruri sus, spre cer s-au înălțat
Cîntări și strigăte și mulțumiri.
Poporu-ntreg, cu toți s-au bucurat
După atît necaz și tînguiri.
Dar Domnul frați, cu milă a privit,
Și din robie El ne-a izbăvit.
De-aceea noi cu toții să cîntăm
Și îanintea Lui să ne-nchinăm.

Acei ce plîng cînd pun sămînța lor,
Vor secera cîntări de bucurii.
În ziua cînd al nostru Salvator
Cu glorie și slavă va veni.
O Doamne, am vrea să Te înduri de noi
Și de ai noștri tineri preaiubiți.
Întoarce-i Tu pe prinșii de război
La calea Ta, să fie mîntuiți.

La miazăzi, în locul fericit,
Mai este loc, pe toți să-i mîntuiești.
Prin Fiul Tău, prin care ne-ai vorbit,
Noi Te rugăm și lor să le vorbești.
Să faci din ei izvoare și fîntîni,
Așa ca niște rîuri pe cîmpii,
Să-i umpli Tu cu Duhul Tău Cel Sfînt,
Cînd vor cînta și Ție-Ți vor sluji.

Amin